

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi
Archiepiscopi Pragensis**

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Venerabilis Arnesti multiplex, profundissimáque doctrina, & omnibus
scientijs excultus animus. Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

usq₃ eò propterum Imperium habuisse, dum apud eos vera cœfilia va-
luerunt; ubiung₃ gratia, timor, voluptas ea corrupere, pòst paulò
imminuta opes, deinde ademtum Imperium, postremò servitus impo-
sita est.

III.

M. S. Vna. *Oeconomicam Arnesti prudentiam*, cùm de ejus operibus pu-
blicis & privatis agerent, laudavi; *Ecclesiasticam*, Statuta & fun-
datus sub eo Archiepiscopatus, & scripta ab eo monumenta o-
stendit; *Politicalam*, Aulæ Ministerium, & tot Legationes susceptae
comprobant, ut meritò in Manuscriptis *Magni Consilij Vir* ap-
pelletur *Arnestus*. Sed nullum majus prudentiae documentum,
quàm ad omnem regnandi gloriam exultus *Cesar Carolus*, cuius
consummatissimi Principis ideam quandam expressit toto libro
vicesimo secundo historie suæ Episcopus *Dubravius*; fuitque
Cæsari velut *Zopyrus* (nam *Arnesto*, verba sunt *Dubravij*, rerum
omnium *Cesar fidem* habebat) quem *Zopyrum centum Babylonib⁹*
Darius legitur astimasse. Ex hoc igitur felicissimo, & numeris
omnibus absoluto Principe, Effigies quædam *Arnesti* componitur,
in qua divinam ejus prudentiam liceat intueri. Nec vacare my-
sterio credendum est: *Leonem marmoreum in Tumulo Arnesti* ad
ejus statuæ pedes jacere, ut hodiéque videmus; significare enim
antiquitas, atq₃, ut suspicor, *Carolus* ipse Imperator, adjecto signo
voluit: *Leonem*, qui Regni Bohemiae Insigne est bello Mediola-
nenſi partum, *Arnesto* Magistro & Ministro usum olim fuisse; ad
ejus pedes abjectum excubare; & tanto amissō Patre ingemiscere.
Hæc pauca de VEN. Viri prudentia; nam quæ prioribus li-

Plinarch. L.
Apophth. ad
Cæs. Trajan.

IV.
Cur ad Sta-
euam VEN.
Arnesti jace-
at Leo.

bris adduxi, cuilibet prudenti possunt sufficere.

Venerabilis ARNESTI multi-
plex, profundissimaque doctrina,
& omnibus scientijs exultus
animus.

CA.

CAPUT XII.

PRUDENTIA sine Scientiarum præsidio ægre dignitatem obtinet, ægrius etiam tuctur. Longa res est ætate, & rerum usu prudentem fieri; at usus litterarum & sapientiæ, brevissimum aperit ad Prudentiam iter: authoritate prudentiæ comparatâ, pabulum quoddam humano ingenio debet offerri, quod sine scientijs ubi tandem invenietur? *Arnestus* utrumque ad res gerendas attulit, ut & prudentum doctissimus, & doctissimorum prudentissimus haberetur. Ab ætate prima, omni cupiditate in litterarum studia ferebatur. Ut morsi à dipsade sitiunt ad mortem; sic juvenilis ejus animus, gustata se mel scientiarum dulcedine, anhelabat, neque jam passibus, sed ut incitatus cursu sol, per stadia volare videbatur, illudque ientiebat, & repetebat identidem, quod protulit Seneca: *Nisi ad hac spectanda, & scientias comparandas, admitterer, non erat opera pretium nasci.* Grammaticis, Musicis ac Rheticis, quantum ætas illa patiebatur, excultus, ad Philosophiam & Theologiam accelerat; attigit etiam Geometriam & Astronomiam, neque Græcam eum & Hebræam ignorasse fatebitur, quisquis ejus de *Matre Dei* librum evolverit; quam ibi perfectè definit, quam partitur subtiliter, quam clarè rerum naturam ponit sub aspectum! *de luce* quam lucide & philosophicè differit, ut longè illustriores ipsa luce oculos habuisse sit visus: Stellarum Epicyclos accurate, alibi Cœlum Crystallineum explicuit disertissime; Usum magnetis in re nautica nullus tum erat, tamen fieri posse, ut eum usum præbeat, demonstravit; licet non magneti eam vim tribuat, sed adamanti. Definitiones magnâ parte ex divino *Aristotelis* ingenio petitas observabis. Etsi verò Hebraicæ linguae imperitum se aliquando scriperit, tamen id facile ipse refutavit, & suo se gladio jugulavit, cum Hebræa quædam Hebræis, Græcis litteris in autographo annotavit. In historia Naturæ percuriosus, *Avicennam* præcipue, *Dioscoridem*, ac nescio quem

I.
Scientiarum
profunditas
in Arnesto.

L. i. Quæst.
Natur. in
Prefat.

II.

C. 1.
C. 3.

C. 7.
C. 15. levitatis
definitio ex
Arist. C. 16.
nubile C. 31.
hunc id est, &c. }
C. ult.
C. 121. C. 122.
C. 33.

III.

Z. 2.

C. 17.

Cervarium, familiares habuisse & legisse diligenter videtur, quo-
 rum authoritate sua solet tueri; vide quæ de aviculis innumeris,
 ex putri abiecte in Oceano nascentibus, curiosè indagavit. Sa-
 crarum verò litterarum tantam in eo libro notitiam ostendit, ut
 nihil in medium proferat, quod non Bibliorum authoritate con-
 firmet; Templi Jerosolymitani Tabernaculum, areas, atria, pro-
 pitioria dimensus est accuratissimè; genealogiam Beatissimæ
 Virginis & S. Josephi tam diligenter pertexuit, ut non facile in-
 veniam, qui diligentius & feliciter eo in labore sit versatus. De
 Chymia cùm loquitur, eâ semper facit audaciâ, tamque proprijs
 illius artis vocabulis utitur, ut non Theologum, sed Chymicum
 te putes audire. Pulcherrimum illud & ingeniosum Chymia inventum,
 vitri videlicet confectionem, & auri preparationem, Chy-
 micis vocibus cum cura explicatam, sàpius leges. Jam vèò in
 Theologia quâm firmo & seculo processerit gradu; quâm piè &
 doctè & sanè de Immaculata DEI Matris Conceptione senserit,
 quâmque illustribus argumentis rem tantam probârit, R. P. Eu-
 sebius Nierembergius multis ostendit. Ordinem actuum divino-
 rum in Filij DEI Incarnatione magnâ Scientiæ securitate, clari-
 téque doctrinæ composuit, utì si è Cathedra loqueretur, idque
 eâ tempestate, quâ sol ille Theologorum D. Thomas Aquinus non-
 dum Academijs, nisi per paucis, illuxerat, quo postea ingenij omnibus luente, quid mirum est sequentes ætates tam multa vi-
 disse? At Noster Arnestus, Richardo de S. Victore, & Alexandro
 (quem egregium Majestatis amatorem, & indagatorem appellat) contentus esse debebat.
 VI.
Accursius 1379
Ioan. de Bla-
nasco 1256. In-
nocent. IV. 1254
Ottofred. 1265.
Jacob. Bellu-
stan. 1270. Ri-
chard. de ma-
litia umbræ. 1300
Jacob. de Bu-
trigarijs. Ol-
dram. Cynus.
 Has igitur omnes, quas enumeravi, Scientias tenebat Ar-
 nestus; at in utroque Jure Civili, ac præcipue Canonico, animus
 ejus habitabat. Id saeculo illi fortasse tributum: nulla enim ex
 scientijs id temporis florebat magis, nulla plures habebat secta-
 tores, neque ulla ætas (quod historiæ docent) plures & sapien-
 tiores tulit Jurisconsultorum Magistros. Quatuordecim ipsis an-
 nis Bononia & Padua operam Juri dedit, & Licentiatûs, ut voca-
 mus, honore ornatus est, cuius doctrinæ non Mariale tantum, sed

sed multò magis Statuta præbere indicium possunt, quibus Juris Ecclesiastici Regulas, ut videmus, adjectit.

His adjice summam Arnesti in dicendo gratiā, & artes Connexionum, quibus populus admirans tenebatur, & ratione & voluntate vīctā movebatur. Ejus cœlestis ad populum Oratio Citharæ videbatur persimilis, quam peritissimus artifex canendi percurrit.

Nam eadem saepe chordā, varietate maximā, nunc acutum, nunc gravem, nunc altiorem, nunc varium, nunc stabilem edit sonum, & una saepe plurium voces implet; sic Arnesti mens & lingua, ut plectrum, tot inter Scientias, velut inter chordas oberrans, mirā arte tangebat omnia, & ex omnibus, quod maximè consonaret, nōrat eligere. *Mel & lac sub lingua ejus*; quam sententiam ad sacros Oratores Nyssenus accommodat, quorum auditores, ut Columbae in Canticis, lacte lavantur, melle reficiuntur. Nimis tot tantisque scientiarum præsidij exultum pectus, tam divinis imaginibus & ideis ornata mens, quid aliud quam sapientissimos partus proferret? quid immaturum, & non vitale pareret! Atque utinam ex cineribus, ut Phœnices, sic libri nascentur, aut certè resurgerent divina reperta, & Volumina illa, quæ magno numero scripsisse perhibetur, aliquando prodirent è latebris! tum enim verò penitus inspicere sensa illa divina, & fælices cœlestis hujus ingenij radios admirari liceret, ac fortassis Arnesti nomen inter celebratissimos Ecclesiæ Scriptores legitur.

Venerabilis Arnesti singularis
in DEI Matrem amor & pietas; te-
nerrimāq; in animo memoria.

Zz 3

CA

*Iou. Andreas
1328. Fratres 3
de Ubaldus.
Barth. de Sa-
liceto, Bartolus.
Hoc ex Fiehar-
do in Utro lea-
vicoconsultorum
VII.*

*S. Greg. Nyss.
homil. 9. in
Cantica.
S. Bern. sermo
67. in Canto.
S. Chrysost.
hom. 8. in Ep.
ad Hebreos
Vide interpre-
tis Tsal. 118.
quam dulcia
fancibus meis.*